

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Název práce: Francouzská architektonická terminologie

Diplomandka: Petra Machová

Vedoucí práce: PhDr. Ondřej Pešek, Ph.D.

Rozsah: 129 stran vč. bibliografie a vlastních příloh

Předkládaná diplomová práce má detailně analyzovat francouzské lexikum z oblasti architektury, a to zejm. s ohledem na jeho etymologii (s. 4), a klade si za cíl rovněž blíže nespecifikované srovnání tohoto lexika s příslušnou terminologií českou (s. 5).

V úvodní části práce autorka detailně popisuje způsoby obohacování francouzské slovní zásoby, řídí se přitom učebnicí lexikologie od Niklase-Salmiena (1997) doplněnou místy informacemi z dalších zdrojů. Tyto pasáže jsou podrobné, věcně korektní, na druhou stranu však také mechanicky přebírají originály (odtud patrně některé nesrovnalosti ve struktuře – např. *composition savante* je probrána na s. 10-11 a poté znovu traktována na s. 13-14). Sporné otázky slovtvorné teorie autorka konstatuje (což je žádoucí), ale na žádnou stranu se sama nepřiklání (což je na škodu): nerozhodla se např., jak zacházet s konstruovanými slovy na *extra-*, *mini-*, *hyper-*, resp. s prefixy-adverbii typu *avant-*, *arrière-*, což se odráží i v třídění vlastního materiálu (s. 84). Na řadě míst není uveden pramen informací (např. přehled sufixů na s. 24-30), resp. je uveden odkaz neúplný („Manuál lexikografie“ na s. 6, „Salmien“ ve 2. odstavci na s. 31 aj.).

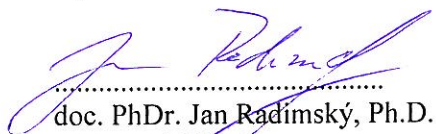
Okruh architektonické terminologie si autorka vymezila pouze prakticky jako slovní zásobu obsaženou v *Dictionnaire d'architecture* (Lavenu, Mataouchek, 1999), z něhož vyexcerpovala 667 termínů (s. 94), což je rozsáhlý vzorek. O metodě excerpce se však dozvídá čtenář až v závěru práce (s. 94) a autorka neuvádí, zda excerpovala celý výchozí slovník, nebo jeho část (a případně na základě jakých kritérií): to je však pro interpretaci výsledků podstatné. Etymologii všech termínů náležitě ověřovala v TLF. Etymologické třídění termínů je provedeno velmi pečlivě a každá skupina je v závěru popsána přehlednou tabulkou (škoda jen, že se v ní kříží hledisko formální s hlediskem sémantickým – např. s. 93).

Nejasná je role češtiny ve výzkumu. Pro každý termín hledala autorka český ekvivalent, avšak neuvádí, jak k němu došla. Podle poznámek pod čarou v přílohách lze implicitně dovodit, že překlady termínů pocházejí ze slovníku J. Martínka (2001) a jen pro některé, v tomto pramenu chybějící termíny diplomantka navrhuje překlad vlastní. V závěru práce uvádí autorka také srovnání etymologie českých a francouzských termínů, avšak neurčité formulace¹ prozrazují, že pro české termíny podrobnější etymologickou analýzu neprovedla.

Po formální stránce obsahuje práce všechny potřebné náležitosti. Odkazy na prameny však nejsou uváděny systematicky, resp. v některých případech jsou neúplné.

Závěr:

Předkládanou diplomovou práci doporučuji k obhajobě a hodnotím jako **velmi dobrou**.

.....
doc. PhDr. Jan Radimský, Ph.D.
(oponent DP)

V Českém Krumlově, dne 12. ledna 2012

¹ Např.: *Ve velkém počtu se vyskytují termíny (...), nebo přirovnání ke zvířatům (...)* je využíváno rovněž více ve francouzštině (s. 96).